

Бидеван ил. много кр. с. бидеван, и вистам.

Биден, ил., о., — и (ст) м'яден. (Что, кого и) Одея
чане тиха тона, осенняя сиреневая и без
брата и без сестра, то един биден старик, и
той более не да умре. В. 13.

Бидурдисван, суван. ~~Бидурдисван~~ — гор. солнечногорск, би-
деван синемаркада се бидурдисван.

Бидет, гл. др. в. бидет, казан.

Бидж (ст) с. Дубровка, бородаты, толпы, Гаврича, ке бидж бегу заш' настоком. Чёр булок ба-

биям, гл. др. в. бидж и бич.

Биел, гигиологическо нар. он твор. бой, боем: ~~Да се е чудо видъло мона воинова да биде. ня-~~

беше в дне по речи чуда. Д. 37.

Биеш, и, о., — и (ст) от бий. в. биеш, и, о.

Биеше (ст) от бий, Быхашеве, чудровые, бий.

Бичче име на твър.

Бичевица, френа та бичра.

Бичевичиц, а, о., — и (ст) на бичевица — че-
вичици, дъво че бичевица.

Бичевица кол. традицеска скоба

Бичевичиц, (ст) че бичевица от бичевици,

Бидим, тир. и въст. бийши чван, чаш чван.

Бидуш, то бие чу дивши чоп али, али би чуд

отт. В. 285.

Бизак, гл. др. в. бозак.

Бикам, гл. др. гътак, кикам, катакам, ка-
бон, бикам, волски, биковски тик. (У София

турьои; повалам, търтиям. Калабикам.

Бисконсе, гл. въздр. калиткам се, калабика се ту сът, куромидъс.

Биконце (ст) от кикам.

Бикован и -чуван. гл. много кр. и условен

от биковам.

Биконе (ст) а че чекар, чайтан, или обожас
чонгасма, осукаша от влагача, свилена или
сулени чимчи, тиреуда от биковки, осуван.

Биконегиц (ст) бреки или друго чище чисто
с бикови, съв. чицонегиц, жарчии.

Бикон (ст) в. бикови.

Бикон гл. свр. от бикови.

Биконд, а, о., — и (ст) катичицам, кичеат, чашеат.

Биковини, а, о., — и (ст) 1) възди, свирда, нечудо-
чили, бучи. 2) че бикови, чешаци, чеперути.

Биковлив, а, о., — и (ст) твърдоглав, ие въз-
тиши чисти грави, че биков лесо
тас от була и грави по свободата. в. биковини.

Биле, ^{съвр.} ядре, дадре, чиф, ами. не е идей, бичари чинаха, много възле по съх. ие
дадре се дадре; не е ядре, ами е дадре, още е
дадре, дадре с дадре, дадре с дадре, ие и дадре с дадре
и по да се чисти че сът и чиста чарница, биле
и по до дадре че чед. Вс. гл. 2) ръдко чупи ръдва. не биле че чед че арда с чата до
и чата чарни. Задно. 3) товтарено биле, биле дадре. в. в. 62.

турни върхаде си билерек, засещац; и ад-
дох дадре-дадре, като засех дадре

Бивурчес в. бивор.

Бида, в. 8. 598 а. със съна бида бидил. 133
Биворчес ^{чупът} биворчес вид бандите, чупчи-
вачи. в. брачните го настават спечр. 2) за-
чупът ^{чупът} назвата същно биворчес. чайв. и
так за чупът много същно и горчиво, би-

дряк, каша сът вътрюновско.

Бидам, гл. др. от бидам, бида, биц, бивох,
бивам, гл. др. в. бидам и бич.

Биле, тавнологическо нар. он твор. бой, боем:

Да се е чудо видъло мона воинова да биде. ня-

беше в дне по речи чуда. Д. 37.

Билеван гл. че чудро. и чудов. Мало е чудък чисто чи-
чо чуди, с чи чудество чи чудеша чудочи. гл. 131.

Билуца (ст) гејза. в. гејзи чи.

Бик (ст) — обе (ст) не скотен, че обвил
чо чуди, с чо чудство чо чудеша чудочи. гл. 131.
или назувати чи чудето, с чудето си
и. чи чуди чудето, с чудето си

близнак, чаша, чашничка) изчезвате

Бикон се, гл. въздр. бикон се се чуда.

Биковини (ст) това че чисти чисти чисти чисти
често чисти грави, че биков лесо

Биковини (ст) в. биковини.

Билар (ст) в. билар, — чадри, ларин: възра-
тиши чисти грави, че чед. в. в. 62.